

nice: sv. Katarino, sv. Andraša, sv. Janža in D. Marijo v Podlehniku.

Po smrti Lukeža Cekeljna — okoli l. 1560 — začela se je za faro sv. Vida čez vse žalostna doba, ki je trajala blizo 60 let. Protestantizem se je vedno bolj širil in kužil vero in nравnost našim očetom. Sprideni plemeni-taši so se nove vere, ki jim je nebesa brez dobrih del in brez pokore ponujala, z veseljem poprijeli ter jo po luterških pridgarjih tudi med prosto ljudstvo sejali. Tako je ravnal tudi Jakob Cekelj, takoj po smrti svojega očeta Lukeža. Sam kalvinizmu, katerega se je bil na Ogerskem navzel, — ves vdan, širil je krivo-verstvo in ga podpiral, kjer je le mogel. Ker je fara sv. Vida njemu slišala, pošiljal je od l. 1565, tje navadno ogerske, a hrvaščine zmožne kalviniste za dušne pastirje. A ti so z vernim ljudstvom tako surovo ravnali, da se je bilo vsak čas bati krvave vstaje. Mnogo otrok je umrlo brez sv. krsta in marsikateri umirajoči je zdihoval brezvspešno po dušni pomoči, kajti ni ga bilo dobrega pastirja, ki bi onemogli ovčici prinesel sv. popotnico. To so bili žalostni in pomilovanja vredni časi!

Cekeljni so pri sv. Vidu imeli majhen gra-dič, v katerem so med letom večkrat stanovali, a ker so vedno bolj izprevidovali, da jim ta-mošnje ljudstvo nikakor ni udano, prodali so dne 22. sept. 1592 faro sv. Vida z vsemi do-hodki za 3000 gld. nekemu Horvatu, z imenom: Janže Tenevič. Ta je ondi stanoval in faro s kaplani oskrboval. Toda kljubu temu, da je vse farne dohodke, ki so precej obilni bili, sam pobiral, ni kaplanom, ki so mesto njega delali — niti najmanjše plače privoščil. Zato pa ti tudi niso hoteli dalje rabotati in nobene božje službe več imeti. Razkačeno ljudstvo je hotelo posvetnega župnika zaradi tega ubiti in Bog vé, kaj bi se bilo zgodilo, ko bi ne bil še o pravem času odšel. Župnijo sv. Vida kupil je od njega l. 1594. brat Wolfa Ditricha Idungs-beuga, katerega hči Liza je bila s Friderikom, sinom zgorej omenjenega Jak. Cekeljna omožena.

Toda ta je bil zelo zadolžen in brž ko je bil l. 1597. umrl, oglasilo se je toliko dolžni-kov, da si dediči niso vedeli pomagati. Na po-tolažilo Gregorja Križaja, ki je po Idungsbeugu imel 21.000 gld. dobiti, ponudili so mu župnijo sv. Vida, češ, da donša obilne dohodke. Ta jo je tudi sprejel in tako je sv. Vid imel zopet posvetnega župnika.

Gregor Križaj, rodom Kranjc — je bil nekaj časa luteran, a ko so začeli protestan-tom pravosod strog na pete stopati in jih je moralo mnogo domovino zapustiti, vrnil se je v Gradcu zopet v naročje sv. katoliške cerkve.

(Dalje prih.)

Smešnica 19. Katehet vprašajo: „Kako dolgo pa sta bila Adam in Eva v paradizu?“

Tu se kar hitro oglasi on gav Gustek: „Do jeseni, dokler niso jabolka dozorela; ko sta pa jabolka pojedla, potem sta pa šla.“

Valjar.

Razne stvari.

(Za pogorelce.) Slov. posojilnica v Celju je darovala za pogorelce v Novi cerkvi 100 fl. ter jih je poslala župnijskemu uradu, da jih razdeli med nje.

(Na znanje.) Našim bralcem smo na dolgu. Govora g. dr. Gregoreca z dne 3. maja v drž. zboru, ni nam moči še v tej številki pričeti, začnemo pa z njim že v prihodnji številki. To storimo pa njegovim volilcem na ljubo prav, kakor stoji v zapisniku drž. zbora.

(Ordinacije.) Njih ekselencija, mil. knez in škof bodo letos ordinacije ali mašniška posvečevanja na teh-le dneh delili: Dne 14. jul. subdijakonot, dne 16. dijakonot in dne 18. jul. presbiterijat.

(Davek.) C. kr. ministerstvo za finance je dovolilo, da se tistim posestnikom, ki so bili lani vsled mraza v vinogradih trpeli posebno veliko škodo, prijenja nekaj v davku.

(Vseučilišče.) V drugem polletju je vseh dijakov na vseučilišču v Gradcu 1238. To je že precej veliko število.

(Sv. misijon.) Kakor se nam naznanja, bode v Vuhredu od dne 18. do 25. maja sv. misijon ter se ga bode tudi ljudstvo iz okolja vdeleževalo. Bog daj svoj blagoslov!

(S pošte.) V rokah imamo listni zavitek, iz katerega se razvidi, kako večji so naši poštni uradniki gledé na krajevna imena. Z naslo-vom: „J. Š., posestniku v Konjiški vesi, pošta Konjice“, se je 17. aprila iz Pesnice pri Mari-boru list odposlal. Potoval je v Konjico v Bosni ter tja dospel dne 21. aprila. Dne 22. je poto-val nazaj v Serajevo, od tam nazaj v Konjice in kmet sprejel ga je dne 27. aprila. Konjice in Konjica, posebno če je še dostavljena Kon-jiška ves, bi se le morale razločiti.

(Vesel napredek.) V Primorju pri sod-nijah niso hoteli sprejemati slov. in hrvatskih vlog. Vsled pritožbe „Posojilnice“ v Kopru pa je minister dr. Pražak primorske sodnije „pod-učil“, kako in kaj, in sedaj sprejemajo sloven-ske vloge brez vsakega obotavljanja. Tako izda pritožba na pravem mestu.

(Zmaga.) Kakor pri nas nemškutarji, tako so se v Primorju šopirili doslej Lahni in Lahoni. Zdaj pa se je to po polnem spre-menilo. Slovenci in Hrvati bodo tam Lahone kmalu dobro pobrisali. V zadnjem času začeli so celo prodirati v mesta, ter so si priborili že dve mesti; najprej Pazin, zdaj pa Buzet. Prvo že ima narodnega župana, drugo pa ga sedaj dobi, ker so Slovani sijajno zmagali v

vseh treh razredih. Tako Slovani povsod vidno napredujejo in prihajajo do veljave. „Slovanci gre na dan!“

(Jetniki.) Minister za pravosodje, baron Pražak, misli, kakor se poroča, poslej jetnike pošiljati na Kras, da opravljajo tam potrebna dela. To je dobra misel in ji je želeli, da se uresniči.

(Zgodnja toča.) Od sv. Štefana pri Šmarju se nam poroča, da so imeli zadnji četrtek, dne 7. t. m. v onih krajih točo. Kacih 8 minut je letela izpod neba, za golobinje jajce debela, škode pa ni naredila posebne, ker je med dežjem padla.

(Ženski zob.) V Parizu je zdravnik neki mladi ženski zdravi zob izpipal, a bolelega ji je po nevolji pustil. Gospa ga je tožila in moral ji je 2000 fr. plačati, ker jo je pačila luknja — v ustih.

(Rop.) Dva zrela ptiča sta bila tovnej napadla Fr. Frisnekarja, godca iz Ratanske vasi pri Slatini, ko se je vračal s Ptuja domov. Vzela pa sta mu le 1 gld. 35 kr. denarja in klobuk, več mož ni gleštal. Zandarji s Črne gore pa so enega izmed nju, A. Koržeta kmalu zajeli ter ga deli v luknjo.

(Nesreča.) V Žusenski duhovniji je zgorelo troje ljudi. Stara mati pride na večer s svojo omoženo hčerjo (ona ni s svojim možem živela) domov. Zakurite si v železno peč in nadevljete okolo cevi drv, naj bi se sušila. Podaste se na to k počitku — večnemu, zakaj od prevroče cevi se drva vžgejo in hiša s staro materjo, hčerjo in njenim otrokom se spremeni v prah in pepel.

(Tatvina.) Pri sv. Jederti, v lav. dolini je neka dekla svojemu gospodarju ukradla precej srebrnine, hranilnične bukvice in nekaj denarja. Ujeli so jo pa še, predno je une reči poskrila.

(Obsodba.) Gregor Apat, usnjar v Braslovčah, ki je bil ubil neko žensko, s katero je imel več otrok, bode se odslej čas življenja pokoril za ključem. Njegova žena pa ni bila nič kriva zločinstva, katero je nesrečni mož storil.

(Duhovske spremembe.) Č. gospod Anton Fischer ml., doslej kaplan v Laškem trgu, gre za provisorja v Razborje. Č. g. Vinko Baumann, doslej provisor pri sv. Martinu na Paki, pride za kaplana na Sladko goro, od ondod pa se preseli č. gosp. France Cizaj za 1. kaplana v Laški trg. Kaplanija na Paki ostane prazna.

Postano.

V lekarni pri „Zamorcu“

na Dunaju, Tüchlauben 27

se dobijo vse zdravilne specialitete in zdravila vsaki dan po pošti. 16—24

Loterijske številke:

V Trstu 7. maja 1887:	1, 52, 31, 40, 4
V Lincu „ „	30, 31, 50, 85, 14

Darovi za pogorelce.

Č. g. dr. Avg. Kukovič, podvodja v bogoslovju v Mariboru za pogorelce v Novi cerkvi 3 gld. Bog povrne! Uredništvo.

Kovačnica v najem

se da od dne 1. julija t. l. na prav dobrem mestu. Več se zve pri **Mat. Puncarju**, gostilničarju v Mozirju. 2-2

ni jo mogoče preceniti zaradi svoje nedosegljive lastnosti (da ne škoduje telesu, če tudi se dolgo časa rabi), da pomaga v tolikih in različnih boleznih z najgotovjšim vspehom, posebno pa zaradi svoje jako nizke cene — vse to so lastnosti, ki jo delajo neobhodno potrebno vsakteri družini.

Izdelovatelj pošilja jo v zaboječkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpi p. t. naročniki.

Depôts v Mariboru lekar Bancalari, v Gradcu Eichler in Nedved, v Celju Kupferschmied, v Celovecu Thurnwald, v Beljaku Scholz, v Tarvisnu Siegel. 1

Prave brnske

suknene

robe, meter, po 1 gld. in več, najboljše vrste razpošilja po izdelani ceni

Leop. Epstein v Brnu.

Na ogled franko.

7-20

Priporočba in ponudba.

FRANC OBLAK,
pozlatar in podobar
v predmestju Kaniži pri Ptuj,

se priporoča preč. duhovščini in farnim predstojništvom za izdelovanje vsakovrstnih pozlatarskih del, za ponovljenje altarjev, tabrnakeljnov, prižnic, okvirov, za malanje križev in različnih podob.

Tudi na novo se vsa ta dela prav okusno, dolgotrajno in v vsakem slogu po nizki ceni napravijo. 2-2